

§ 9. (1) Artykuły żywności i gotowe potrawy powinny być odpowiednio przechowywane w oddzielnym, widnym i dobrze przewietrzonym pomieszczeniu. Artykuły żywności łatwo ulegające zepsuciu powinny być przechowywane w miejscu chłodnym. Trzymanie wprost na lodzie artykułów żywności przeznaczonych do bezpośredniego spożycia jest wzbronione.

(2) W ciepłej porze roku okna w kuchniach i pomieszczeniach przeznaczonych do przechowywania artykułów żywności powinny być zaopatrzone w siatki zabezpieczające od much.

§ 10. (1) Pracownicy zatrudnieni w zakładach wymienionych w § 1 powinni być w czasie pracy czysto ubrani i mieć czyste ręce; pracownicy zatrudnieni w kuchniach powinni nadto nosić czyste białe fartuchy lub kurtki sięgające pod szyję, na głowie zaś białe czapki.

(2) W zakładach tych przy sprzedaży, usługach, przyrządzaniu i zmywaniu mogą być zatrudniane tylko osoby, które nie są dotknięte jedną z chorób wymienionych w art. 2 pkt 1 — 14 i 16 — 29 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198), ani chorobą weneryczną w stanie ostrym, zaraźliwą lub widoczną i odrażającą chorobą skórą; osoby wymienione przed przystąpieniem do pracy przedstawiają odpowiednie świadectwo lekarskie. Lekarz urzędowy przy inspekcjach w razie podejrzenia tych osób o jedną z chorób wyżej wymienionych może zażądać od nich złożenia ponownego świadectwa.

§ 11. (1) Każdy zakład wymieniony w § 1 przed otwarciem powinien być poddany szczegółowemu oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiada przepisom niniejszego rozporządzenia.

(2) Nadzór nad zakładami wymienionymi w § 1 należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wymagań rozporządzenia niniejszego, władza nadzorcza zażąda usunięcia braków w terminie przez nią określonym, a po bezskutecznym upływie tego terminu może zakład zamknąć do czasu ich usunięcia; władza nadzorcza zaniecha jednak żądania usunięcia takich braków, które ze względu na szczególne warunki zakładu nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich byłoby połączone ze zbyt wielkimi trudnościami lub kosztami.

§ 12. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się również w tych przypadkach, gdy zakład wymieniony w § 1 stanowi część składową hotelu, pensjonatu itp.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą przepisy §§ 39 — 42 i § 44 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 listopada 1923 r. w przedmiocie przepisów sanitarnych dla uzdrowisk posiadających charakter użyteczności publicznej (Dz. U. R. P. Nr 125, poz. 1016) oraz §§ 6, 7 i 8 ust. (2) rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1935 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokoi umeblowanych i pensjonatów (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 352).

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 30 od dnia ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

328

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 13 maja 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji i Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 30 stycznia 1928 r. o sposobie ustalenia i wypłaty odszkodowania i wynagrodzenia za zatrzymanie zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów przez formacje wojskowe.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 859), zarządza się co następuje:

§ 1. Załącznikowi do rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 30 stycznia 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministra-

mi: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa, Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych i Skarbu o sposobie ustalenia i wypłaty odszkodowania i wynagrodzenia za zatrzymanie zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów przez formacje wojskowe (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 133) zmienionym rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 28 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 722) nadaje się brzmienie następujące:

Tabela dziennego wynagrodzenia za zatrzymanie podczas próbnego poboru zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów.

Przedmiot świadczeń	Cena za zatrzymanie w ciągu jednej doby		U w a g i
	w czasie od 1.XI do 31.III	w czasie od 1.IV do 31.X	
Koń wierzchowy i artyleryjski .	3,50 zł	5 zł	Podana w tabeli wysokość stawki dziennego wynagrodzenia dla wozów: w wypadku zatrzymania wozu 1-konnego bez uprzęży zostaje zredukowana o 25 gr, w wypadku zatrzymania wozu 2-konnego z uprzężą na jednego tylko konia, zostaje zredukowana o 25 gr, w wypadku zatrzymania wozu 2-konnego bez uprzęży, zostaje zredukowana o 50 gr. Dla koni: w wypadku zatrzymania konia wraz z uprzężą zostaje podwyższona o 25 gr.
Koń taborowy	2,50 „	4 „	
Wóz 2-konny	1,25 „	1,75 „	
Wóz 1-konny	0,75 „	1,25 „	
Samochód osobowy i półciężarowy	20 zł		
Samochód ciężarowy	25 „		
Motocykl	6 „		
Rower	1 „		

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

329

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 24 maja 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 16 czerwca 1931 r. w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 3 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 249) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 czerwca 1931 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 503), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 336), wprowadza się zmiany następujące:

1) § 10 otrzymuje brzmienie:

„Jaja świeże i konserwowane, przeznaczone na wywóz należy sortować według następujących gatunków (standartów) oznaczonych wagą 1000 sztuk:

1. od 61 kg do 62 kg włącznie
2. „ 59 „ „ 60 „ „
3. „ 58 „ „ 59 „ „
4. „ 57 „ „ 58 „ „
5. „ 55 „ „ 56 „ „
6. „ 53 „ „ 54 „ „
7. „ 52 „ „ 53 „ „
8. „ 51 „ „ 52 „ „
9. „ 49 „ „ 50 „ „
10. „ 47 „ „ 48 „ „
11. poniżej 45, oznaczone jako „M“.

Jaja gatunków powyżej 62 kg winny być sortowane według wagi 1000 sztuk, w granicach każdego następnego kilograma (np. 62/63 kg itd.).

W grupach od 1 do 5 włącznie oraz w grupach ponad 62 kg nie mogą znajdować się jaja o wadze o 7 gramów mniejszej od dolnej granicy oznaczonego standartu (np. w grupie